

Mente & Manu

TTÜ 1918

TALLINNA TEHNIKAÜLIKOOLI AJALEHT

Vilistlaskonna toetus tugevneb

14. novembril toimus Tallinna Raekojas järjekordne TTÜ Arengufondi ja Vilistlaskogu stipendiumide kättemine (stipendiaatide nimekirja vt M&M 23.10.). Ühtlasi liitus viis meie edukat vilistlast TTÜ Vilistlaskapitaliga ja kirjutati alla mitmele koostöölepele.

TTÜ Arengufondi Vilistlaskapitaliga liitumise (anetatavad á 50 000 krooni) dokumendile andsid allkirja Aare Kitsing, Aadu Luukas, Tõnis Palts ja Indrek Vanaselja, liitunud on ka Toomas Tuul.

Koostöölepingud sõlmis TTÜ Arengufond (juhataja Mare Aru) ASga Cell Network (juhatause esimees Niilo Saard), ASga Teede REV-2 (juhatause esimees Peeter Vilipuu) ja ASga Eesti Telefon (juhatause esimees Valdo Kalm) ning TTÜ infotehnoloogia teaduskond (dekaan prof Rein Jürgenson) ASga Eesti Telefon (Valdo Kalm).

Piduliku vastuvõtu avasõnad öelnud rektor Andres

VILISTLASKAPITAL KASVAB: Arengufondi pidulikul vastuvõtul andsid neli tuntud ja edukat eestlast oma toetusallkirja.

Keevallik tõdes, et mõõdukas korporatiivsus on tänases maailmas paratamatu. Vilistlaskondagi võib vaadelda kui korporatsiooni, kelle liikmed teevad oma parima investeeringu toetades haridust. TTÜ Arengufond on jõudnud märkimisväärse tühiseni – stipendiumide kogusumma küünib juba 750 000 kroonini, kuid juba järgmisel aastal on loota esimese miljoni piiri ületamist. Lisaks on koos Tallinna linna jagamisel Jaan Poska stipendiumid ning oodata on ka stipendiumifondi toetusi Rootsist. Nii et tudengeil

tasub mõelda oma õpitulemuste parandamisele.

TTÜ aastapäeva puhul esimese vilistlasena teenetemedaliga "Mente et Manu" autasustatud Arengufondi nõukogu ja Vilistlaskogu esimehele Toomas Lumanile andis rektor Keevallik Raekojas medali üle. Oma sõnavõttus kinnitas T. Luman, et tal on nüüdsest lausa rõõm tuua vilistlasi tagasi nooreduskuuri läbinud ülikooli ja eriti selle kenasse aulasse. Sinna kutsus ta kõiki vilistlasi osalema ka 30. novembri ballil.

Mart Ummelas

EÜP ja TTÜ Sport sõlmisid koostöölepingu

Esmaspäeval, 12. novembril allkirjastasid koostöölepingu Tallinna Tehnikaülikooli poolt rektor Andres Keevallik ja Eesti Ühispanka poolt asepresident, strateegia ja organisatsiooni valdkonna juht Margus Schults. Lepingujärgselt toetab Ühispank 500 000 krooniga TTÜ Sporti.

Vastavalt lepingule reklaamib TTÜ Sport Ühispanka oma võistlustel, võistlusvormil ja atribuutikal aasta vältel. "Mul on alati hea tunne tulla siia majja," sõnas vilistlane Margus Schults. "Eesti Ühispank peab suurte sponsorprojektide puhul oluliseks kolme tegevussuunda: kultuuri, haridust ja sporti. Praegune on selles mõttes haruldane juhtum, et ühendatud on kõik kolm suunda."

Rektor Keevallik märkis, et erasektori suhtumine erinevatesse projektidesse osutab, kui perspektiivseks ettevõtmist peetakse. Raha suunatakse lootustandvamasse.

POOL MILJONIT PABERIL: Ühispanka ja TTÜ Spordi lepingu allkirjastasid ÜP asepresident Margus Schults ja rektor Andres Keevallik.

edasine koostöö, näiteks internetipunktide rajamine TTÜ peahoone fuajeesse ja ühiselamutesse.

TTÜ Sport nõukogu esimees, haldusprorektor Peep Jonas kutsus Ühispanka inimesi oma vaimu kõrval ka keha eest hoolt kandma, näiteks detsembri alguses avatavasse TTÜ renoveeritud spordihoonesse.

Lisaks koostöölepingu allkirjastamisele oli kõne all M&M

USA Suursaatkonna ajutise asjuri loeng

Teisipäeval, 13. novembril pidas USA Suursaatkonna ajutine asjur Dolores Brown avaliku loengu eraülikoolidest ja eraharidusest Ameerika Ühendriikides: „A Perspective on Private U.S. University Admissions. How International Students are Assessed.“

Dolores Brown tsiteeris USA riigisekretäri Colin Powelli, kes peab väga tähtsaks, et järjest rohkem on üliõpilasi, kes on huvitatud Ameerikas antavast haridusest. Igal aastal õpib Ameerika Ühendriikides umbes pool miljonit välisstudengit. Kõige enam on neid Hiinast. Euroopa maadest saadab kõige rohkem tudengeid õppima Türgi. Eelmisel aastal õppis Ühendriikides ka umbes 245 eestlast. Kuna ülikoolide on

USAs palju, siis pidas D. Brown oluliseks väga häid eelteadmisi kõrgkoolide õppekavade, -maksude, stipendiumidest jpm. Olgu lisatud, et Eesti kõige kallima kõrgkooli õppemaks on vaid 1/7 mõne sealse heal tasemel kõrgkooli omast.

„Kuid tegelikult on väga tähtis olla mõnda aega kodust eemal, et osata näha seal toimuvat selgemalt ja objektiivsemalt,“ ütles Dolores Brown.

Loengu TTÜs korraldas Põhja-Ameerika ülikoolide teabekeskus USA Riigidepartemangu *International Education Week 2001* ürituste raames. Enne loengut külastasid Dolores Brown ja USA kultuuri- ja pressiatähe Thomas Hodges ka Põhja-Ameerika ülikoolide teabekeskust ning tegid lühiviisi rektori juurde. USA administratsiooni toetus teabekeskusele on märkimisväärne. Paar nädalat tagasi eraldati \$3000 uue tehnika ja tarkvara ostmiseks ning „Teeviidal“ osalemiseks. D. Brown on hetkel kõige kõrgem USA diplomaat Eestis, Thomas Hodges aga uus kultuuri- ja pressiatähe, kelle visiit TTÜsse oli esmakordne.

Täpsemat informatsiooni USAs õppimise kohta saab ka internetiaadressil <http://www.usemb.ee> või elektronposti vaiiko@usemb.ee või aita @usemb.ee vahendusel.

M&M

TERE TULEMAST ÜHENDRIIKIDESSE: USA ajutine asjur Dolores Brown julgustas jätkama õpinguid ookeani taga.

In medias res

Asja juurde

Ülikooli tulemuslikkust hinnatakse pikal ajateljel

Oleme harjunud sellega, et ülikooli töö efektiivsust hinnatakse igal aastal bakalaureuse-, magistri- või doktoriõppe edukalt läbinud inimeste summaga. Viimasel ajal on eriti rõhku pandud just doktorikraadile, ehkki on selge, et vaid üsna väike osa kõigist tudengeist jõuab kunagi teadusliku uurimistööni, veel vähem selle lõpuleviimiseni. Ent mingi kriteerium peab olema.

Mina väärtustaksin taolise kriteeriumina ühe aasta numbrilise näitajast märksa rohkem ülikooli vilistlaste rahulolu oma haridusega, toimetulekut tööelus ning sellel põhinevat kõrget enesehinnangut, ja seda aastate jooksul. Muidugi on seda palju raskem mõõta kui lüüa kokku ümmargusi numbreid. Vilistlased ei käi (kahjuks) igal kevadel mingi pangaterminali taolise seadme juures jaa- või ei-nuppu vajutamas, et võiksime selle põhjal hinnata nende rahulolu Tehnikaülikoolist saadud haridusega. Paraku, just hinnang on olulisim kriteerium ülikooli töö efektiivsuse üle otsustamisel, sest see kandub ühest põlvkonnast teise ja motiveerib eilsete vilistlaste lapsi ja lapselapsi valima täna ja tulevikus õpikohaks just TTÜ.

Mu enda vanem vend on saanud insenerihariduse 1960-70ndate TPIst. Ta oli väga hea õppur, kursusevanem ja lõpetas 1972. a peenmehaanikaseadmete erialal oma lennu parimate seas. Nõukogude Eestis oli ta hinnatud spetsialist, kes täitis mitmes ettevõttes juhtivspetsialisti töökohti. Taasiseseisvunud Eesti esimestel aastatel, kui valitud majanduskursi tagajärjel väljaõppinud inseneride järele vajadus katastroofiliselt vähenes, tuli temal orienteeruda ümber lihtsamale tööle, kus kõike õpitud enam kaugeltki vaja polnud. Aastakümned on läinud, nõudmised muutunud (täna on esikohal (?) mitte niivõrd oma eriala tundmine kui inglise keel ja IT) ning noorematega konkureerimine eeldaks juba oma varjust ülehüppamist.

TPI/TTÜ vilistlasena on ta aga säilitanud usu ja veendumuse oma toonase valiku õigsusse ning edastanud selle hinnangu eelistusena ka oma poegadele, kellest üks on tänaseks juba TTÜ magistrant, teine aga alles rebane. Küll mitte enam mehaanikaerialal. Ehkki Eesti Vabariik pole teda ennast kui spetsialisti suutnud väärihinnata ega ära kasutada, võib ta nüüd vähemasti loota, et läbi oma poegade saab ta kuidagi kaasa aidata oma riigi hüvangule. Ja see on isiklikest hüvedest ehk tähtsamgi.

Mujal maailmas väärtustatakse ülikooli ja tema vilistlaste suhet hoopis teisel tasemel, kui me oma pisut väiklases Eestis oleme seni harjunud. *Alumni* on ülikoolides A ja O, oma *alma materi* põhilised moraalsed ja materiaalsed toetajad. Meil on asjalood paraku teisiti. Lõpetasin ise pea 25 aastat tagasi Tartu Riikliku Ülikooli, kuid selle aja jooksul on vaid korra mind isiklikult seal meeles peetud ja kutsutud oma õpinguaegu meenutama. "Tartlasena" tekitab minus tõsist armukadedust tänase TTÜ Vilistlaskogu ja selle juhi Toomas Lumani energiline tegevus, sidemete loomine oma kooli edukate vilistlaste ja nende juhitavate ettevõtete eesmärgiga toetada tänaseid parimaid tudengeid tõhusate stipendiumidega. Ühtlasi sidudes nõnda need noored inimesed moraalselt oma ülikooliga pikkadeks aastateks ette, kuni nad ise võivad kujuneda toetajaiks-annetajaiks.

Ülikool on tegelikult tähtsaim osa elukoolist, sellesse astutakse, et sellest enam mitte kunagi välja astuda. Rõõmustagem täna siiralt selle üle, et Tehnikaülikooli vilistlaste tegevusel on saanud uus hingamine ning 30. novembril toimuv vilistlasball võib kujuneda rõõmsaks taasnägemispeoks sadadele Mustamäe mändide alt või Kopli lahe kaldalt ellu astunud tipikaile. Kinnitamaks veel kord, et Tehnikaülikoolist saadud haridus pole mingi ühekordseks kasutamiseks mõeldud juhukaup, vaid püsiväärtus, millele antakse hinnang eilsest läbi tänase kaugesse, loodetavasti senisest õglastemasse tulevikku ulatuval pikal ajateljel. Antakse hinnang meie vilistlaste kindla positsiooniga Eesti ühiskonnas.

Mart Ummelas
toimetaja

DREAM BIG!

Pärnu Konverentside ja Hansapanga esseekonkursi "Liidri roll kaasaegses ettevõtte juhtimises" I koha töö

(algus eelmises M&Ms)

Kuidas oleks õige turundust juhtida? Ettevõtet juhtida? Missugune oleks õige juht? Ainuke kriteerium on see, et ta peab kandma visiooni. Visioon võib olla ükskõik missugune, mõnikord päris tähtsusetuna tunduv mõte või tunnus. Näiteks võis IKEA kaubamärgi turuletoojatel olla iseenesest üsna tavaline idee: mis oleks, kui hakkaksime müüma mööblit, mis on trendikas, kvaliteetne ja samas soodsa hinnaga? See idee viidi ellu ja tundus järsku ainulaadne. Eesti juhtimisstrateegiat järgides oleks neid samasid inimesi võinud kahtlema hakata: "Aga äkki ei ole nii noortepärasele mööblile piisaval hulgal tarbijaid? Äkki me ei saa müüa nii odavalt kui soovime? Äkki me ei suuda tagada kvaliteeti?" IKEA idee taga on veel tänagi, hulk aega peale turuletulekut, tunda *powerit* – ei mingit kahtlemist, vaid julge ja uuenduslik tegutsemine.

Sellist olukorda on ilmekalt kirjeldanud Niels Bohr: "On olemas kaht liiki tõdesid – tavalised tõesed ja suured tõesed. Nende vahe on järgmine: kui tavalise tõe vastand on lihtsalt vale, siis suure tõe vastand on samuti tõde." Ilma kindla visioonita tavalisel moel riski elimineerida püüdes saab juht jõuda ainult nn tavalise tööni, mis võib ka valeks osutuda. Kui ta aga järgib oma visiooni, mida kõrvaltvaatajad või vastased tihti mõista ei suuda, vaid isegi tihti arvavad, et "äkki peaks teisiti teema?", on see suur tõde. Sest tööpoolest – saab ka teisiti. Kuid kindel veendumus ja usk oma visiooni teevad selle suureks ning aitavad seda ellu viia.

Visiooni omamiseks ei pea olema spetsialist. Ei pea valdama finantskeeme, ei pea isegi olema briljantne müügimees. Kui on olemas juht, kes suudab teisi nakatada omaenda sisemise põlemisega, hakkab ei tea kust tekkima meeskonda häid spetsialiste – finantsjuhte, müügijuhte, personalijuhte jne, kes end selles meeskonnas teostada saavad, teades, et nad suudavad heale projektile lisaväärtust anda. Nad tunnevad, et on kasulikud ja et ilma nendeta ei saa, samas ei saaks ka nemad ilma visioonita. Visiooni kandmine teeb juhust liidri.

Et omada visiooni, peab liidril olema idee. 1950ndatel toodi USAs turule *Volkswageni* Põrnikas. See oli aeg, mil Ühendriikide inimeste ettekujutus autost oli suur ja lai ameerikalik limusiin, Põrnika täielik vastand. Kindlasti saatsid ka seda turuletulekut kahtlused, sest tegemist oli millegi totaalselt teismoodi tegemisega. Kuid tootja ja reklaamibüroo ühine jõupingutus kandis vilja ja nii on Põrnikas veel täna, 50 aastat hiljem, hinnatud mudelite seas, ning tootele müügiõud toonud reklaami tsiteeritakse kui klassikat. Vaat seda nimetatakse ideeks.

"Kus nüüd mina, väike inimene väikesest Eestist, sellise suure ideega lagedale oskaksin tulla?" See on harilik reaktsioon, kui teemaks ideed, mis äris au, kuulsust ja raha toonud. Pole raha, pole võimalusi... me kõik teame neid vabandusi! Sümpaatne oli leida vihje sellele samale eneses kahtlemisele maailma ühe edukaima konsultatsioonifirma *Accenture* koduleheküljelt. Seal seisab: "Varem arvasin, et suured ideed vajavad suuri inimesi. Et nad ei tule minu, tähtsusetu juurde. Aga nüüd ma tean, et see pole tõsi. Ideed võivad tulla, kui ma juhin autot. Nad võivad tulla süües või juues."

Ilma selliste ideedeta nagu IKEA või *Volkswageni* Põrnikas on olemas vaid tavalised juhid tegemas tavalist tööd, lugemas numbreid sinistelt ja rohelistelt paberilehtedelt või kartmas omaniku rahulolematust tulemustega. Niisugune on juhi argipäev ja niisugune on juht ise – pidevas stressis, hirmul. Ometi käib ju selle ametikohaga kaasas ääretu hulk võimalusi! See on koht, kus mõte "mis oleks, kui..." võib äkitselt ootamatult kiiresti ellu rakenduda. Heale ideele võib hea meeskond väikese ajaga konkreetse kuju ja sisu anda – ole ainult mees ja nakata teised entusiasmiga. Igapähele on mõni unistus – imelik küll, aga isegi 21. sajandiks pole neid kõiki veel toodeteks vormitud.

Miks ei suuda eesti juhid liidriteks tõusta? Inimestena ei ole nad ju sugugi rumalad ega laisad.

järgneb kõrvallehel

Toimetus & kontakt

Tallinna Tehnikaülikooli ajaleht *Mente et Manu*

Vastutav väljaandja	Olavi Pihlamägi	19086 Tallinn, Ehitajate tee 5 (I-214)
	tel 620 3590	faks 620 3591
Toimetaja	Mart Ummelas	e-mail: martu@staff.ttu.ee
	tel 620 3615	www.ttu.ee/ajaleht/
Küljendaja	Reimo Leedjärv	

algus eelmisel leheküljel

Võrreldes Eesti juhi kodust elu ja seda osa elust, mille ta töökohal veedab. Väljaspool tööd ollakse vabad, loovad. Korraldatakse üritusi, ehitatakse maju, mängitakse ja õpitakse koos lastega. Istutatakse puid, ronitakse mägedes, fotografeeritakse – mis oleks, kui! Tööpostil saab ju samuti: mis oleks, kui läheks täna kauplusesse, teeskleks välismaalast ja prooviks osta neid arvuteid, mida me toodame? Mis oleks, kui prooviks oma firmas toodetud seadme iseenda poolt kirjutatud kasutusjuhendi abil tööle saada? Äkki tuleb idee, kuidas asju teisiti teha? Millegipärast aga kanduvad enamuse juhtide päevad eilse ja üleillega sarnaselt õhtusse täpselt ühte ja sama rada käies, justkui funktsioneeriks tööelu hoopis teistmoodi kui väljaspool-töödelu. Reeglid on aga igal pool samad.

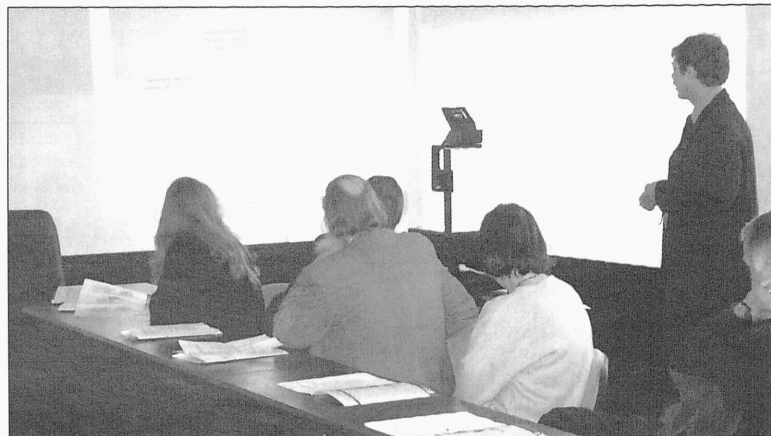
Kui otsida põhjuseid, miks eestlased äri alal eriti säravad pole, jõuame traditsiooniliselt muinasaegadest pärit võõrvõimu kummardamiseni, mis kestis ametlikult 20. sajandi lõpuni ja kestab mitteametlikult veel praegugi. Mujal tehtu tundub piisavalt hea, lõplik ja kuulub vastuvaidlematule järgimisele. Samas pole välismaal kuulsate ja rikkaste firmade poolt toodetud rämpsude otsimiseks vaja eriti kaugele vaadata. Piisab kodukaupluse riiulitele vaatamisest. Kas see on tõesti kaetud kvaliteetsete toodetega, mida osta tahaks? Kas see kaup rahuldab kõik minu vajadused?

Kindlasti oleks meie kodumaal mõnigi asi teisiti, kui meil oleks rohkem juhte, kes igal hommikul, naeratus näol, tööle kibeleksid - tegelema alaga, mis on nende kirg, nende lapsepõlvunistus, nende idee. Ei taha uskuda, et meie juhtidel ideid üldse ei olegi. Neid ei osata lihtsalt ära tunda. Keegi tark väitis kunagi, et igal inimesel on päevas 4 mõtet, mille ellurakendamisel ta rikkaks

saaks, ja kord kuus mõte, mille elluviimine ta miljonäriks teeks. Tõenäoliselt pole sel väitel statistilist põhja, aga mõelda vaid, et ilmselt see asi ju tegelikult nii käibki! Isegi kui ideed igauht rikkaks ei tee, on isikliku idee ellurakendamisest tulenev rahuldus miljon korda rohkem väärt kui rahunumbrid. Eneseteostusest tulenev rahulolu peegeldub inimeselt organisatsioonile ja sealt edasi tervele majandusele. Liidri roll on mitte ainult enda, vaid ka teiste elu paremaks muuta. Alustada võib sellest, et oma salajased unistused üles otsida – üks nendest võib sind miljonäriks teha!

Kui vaid Eesti juhid julgeksid rohkem unistada! Kui nad vaid tajusid, kui vähe on tegelikult vaja, et oma unistust ellu viia! Kuhu jäi see julgus, mis oli lapsel, kui ta end esimesi samme teha püüdes jalgadele upitas? Laps, kes kõndima õpib, peab olema kohutavalt julge, sest ta teeb midagi sellist, mida ta enne kunagi teinud pole. Ta kukub, tõuseb, kukub jälle ja jätkab seni, kuni jõuab eesmärgini. See julgus peab igal inimesel kusagil mälusopis alles olema. Aga kui juba unistada, siis unistada peab julgema suurelt. Ilma suurte unistusteta poleks elektrit, lennukeid, mobiiltelefone ega Interneti. Mis neist mobiiltelefonidest ja Internetistki kasu oleks, kui need omakorda uute avastusteni ei juhataks? Ei maksa karta, et mõni unistus liiga lihtne või lapsik tunduks. Vastupidi, enamik neist oleks ilmselt väga edukad tooted. Näiteks kui unistada sellest, et ema ja isa kogu aeg rõõmsad oleksid, siis peab selle taga seisma väga tugev toode – toode, mis tagaks perekonnale tingimusteta rõõmsa meele, saaks tõenäoliselt kindlaks tõmbenumbriks. Mis see täpselt oleks, on juba puhttehniline küsimus. Selle lahendamiseks on visionääril spetsialistid.

Katrin Kull
TTÜ doktorant

INIMENE ÕPIB KUNI ELAB: Avatud ülikool annab ka eakamale inimesele uue võimaluse haridust omandada.

Avatuse poole

Suletud vs avatud ülikool

Traditsiooniline ülikool on aegade vältel tähendanud ikka teadusülikooli (*research university*). See on seadnud oma piirid ja reeglid, kindlad nõudmised – olnud üsna suletud süsteem. Vastukaaluks on maailmas üha enam populaarsust võitmas avatud ülikooli mudel. Kõigele lisaks pürivad arenenud riigid üha enam kõrghariduse kui massihariduse poole. Eesmärgiks see, et 80% noortest omandaks kõrghariduse. Paljudel pole see siiski alati võimalik. Põhjusi võib olla mitu: majanduslikud-, pere- või terviseprobleemid, elukoht on keskusest kaugel või kõrgkooli vastuvõtueksamite süsteem lootusetult muutunud. Nendele inimestele on mõeldudki avatud ülikool.

Kuna avatud ülikool on isemajandav üksus, siis on õppimine tasuline. Õppurite jaoks saab selle muuta väga paindlikuks süsteemiks, sest nad saavad ise valida sobiva tempo ja koostada vastavad õppekavad, samuti toimib siin võimalus valida kõikide ainete vahel.

TTÜ avatud ülikool

Tartu Ülikooli juures loodi avatud ülikool viis aastat tagasi ja tänaseks töötab see korralikult. TTÜ täienduskoolituse keskuse ümberkorraldamine oli kõne all TTÜ nõukogu koosolekul 20. märtsil k.a. Järgnes pikk ja vaevaline juhataja otsimise protsess. 6. novembrist on TTÜ avatud ülikooli juhataja **Andrus Karu**.

„Minu jaoks on see väljakutse,“ ütleb ta. „See ametikoht ei ole sügavalt akadeemiline. Pigem peab olema ärivaist ja omama ülevaadet kogu majandusest.“

Oluliseks ülesandeks peab Andrus Karu tugeva baasi loomist. Hea stardipositsioon on saavutatud, nüüd tuleb püstitada juba kõrgemad eesmärgid, laiendada, koolitada, luua motivatsioonisüsteem jne. Avatuse üks põhinäitajaid on elukestev õpe kõrgkoolis. Kindlasti pakutakse lõpetajatele täienduskoolitust. „TTÜs tehakse praegu palju, aga teevad ainult teaduskonnad. Mina tahaksin, et suudetaks panna kõik koos toimima, see tooks kasu kogu ülikoolile, ka eesti insenerkonna konkurentsivõimele. Haridus peab

olema kasulik, ta peab kasu tooma – seepärast peamegi ajaga kaasas käima!“

Tööle peavad hakkama kõik mitte-traditsioonilised õppevormid: kaug-, vaba- ja täiendõpe, pluss kõikvõimalikud õpetamismeetodid, multimeedia kursused koostöös teaduskondade, kõigi huvitatud pooltega.

Miks rääkida turundusest?

„Nii imelik kui see ka ei tundu, peame kasutusele võtma sõna „turundus“. Me ju konkureerime teiste kõrgkoolidega. Me peame suutma müüa avatud ülikooli! Kogu töötav meeskond peab olema uuele avatud. Viitab ju nimigi, et siin peaksid töötama energilised, elujaatavad inimesed, kes teostavad uusi projekte. Kui me rakendame oma potentsiaali ja leiame sünergiaid, on avatud ülikoolil eriti suur šanss haarata enda kätte oluline turuosa koolitusmaastikul.“

Rahast räägitakse antud õppevormi puhul enam kui tavaõppe puhul. Tulu toovad õppemaksud, sihtfinantseerimine, ülikooli eelarvega eraldatud vahendid jm. laekumised. Kavas on õppejõududele pakkuda lisateenimisvõimalusi täienduskoolituse raames. Õppejõud omakorda on seatud suurema konkurentsi tingimustesse. „Õppejõud peab perfektelt valdama tunni teemat. Pole suuremat häbi, kui ei suudeta vastata küsimustele, mis tekivad praktikutel,“ ütleb Andrus Karu. „Kulutatakse ju oma või ettevõtte raha ja see tuleb teadmiste näol tagasi teenida!“ Avatud ülikooli vastne juhataja tööde, et praeguse eelarvepoliitika juures tuleb olla peen diplomaat ja veenda inimesi koostööle. Kõike tuleb vaadata komplekselt, lähtudes ülikoolist kui tervikust. Muidugi on igal struktuuriüksuse juhil kohustus seista omade eest, ning siis tulevadki mängu läbirääkimisoskused, et see kõigest lähtuv sünergia saaks tekkida.

Avatud ülikooli edukusest kõnelevad nii ühiskondlik tunnus, õppurite arv, konkurentsivõime, uute tehnoloogiate kasutuselevõtmine kui väljaarendatud infovõrgud ja multimeedia õppematerjalide tootmine. Ja kes teab kui kiiresti on meil e-valituse kõrval ka e-ülikool?

Ulvi Pihel

Personalia

Avatud ülikooli juhataja Andrus Karu

Oli siis aasta kuuskümmend viis... Sama aasta kevadel sündinud poislaps sai oma niigi mehisele perekonnanimele ka tõelise eesti mehe eesnime – Andrus. Järgnevaks oluliseks tähtsaks oma eluloos peab ta ise aastat 1991. Siis sai tehtud kaks olulist tegu: lõpetatud TPI majandusteaduskonna infotehnoloogia eriala ja võetud naine. Lapsed tulid veidi hiljem. Täna on kaks.

Et õpitud ei peaks kaugel katsetama, asus ta tööle Infotehnoloogia kateedris insenerina. Esinduslik esinemismaneer pärineb ilmselt samast perioodist – mõnda aega tegutses ta IT algkursuse lektorina. Hiljem on leiba teeninud erasektoris. Kus ja mida teinud, sellest esialgu vaikib. Toonitab, et tema pidev eriala on olnud infotehnoloogia, informaatika ja telekommunikatsioon. Loeb end igal juhul oma eriala professionaaliks. Leiab, et selle valdkonna kallal tasub töötada ka TTÜs. Välja töötada

da uusi metoodikaid ja nüüdisajastada kogu õppeprotsessi.

Kui parasjagu tööd ei tee, on sportlik. Lemmikspordialad on seotud vee- ja sukeldumise, allveeujumine. Naudib jalgrattasõitu ja suusatamist. Vihkab hommikust metsajooksu. Õnneks keegi ei sunni. Vanasti tantsis rahvatantsuansambelis „Kuljus“. Nüüd ajab tolaeagsete sõpradega rohkem juttu. Kevadel käivitas isikliku projekti nimetusega „oma maja“. Saab valmis järgmisel aastal. Meest sõnast...

Endast rääkides on kidakeelne. Mõistetav. Tõelisi mehi on alati tead iseloomustanud enam kui sõnad. Tegude aeg on Andrus Karul TTÜs veel ees.

M&M

Vivat!

Dotsent Ülo Kristjuhan 60

Oled töötanud Tallinna Tehnikaülikoolis ligi 20 aastat. Miks tulid siia tööle ja mis on Sind siin nii kaua kinni hoidnud?

Mind on alati huvitanud inimene, elu ja bioloogia. Olen bioloogiakandidaat, väitekirja valmis bioloogia ja meditsiini piirimal. Tahan inimese tervise heaks midagi ära teha, on see ju kalleim vara.

Meedikute kinnitusel on nende roll tervise kindlustamisel vaid 10-20%. Meditsiin on kahjuks jäänud tegelema peamiselt tagajärgedega. Arvan, et kõige enam otsest abi inimestele annavad siiski insenerid, kes loovad vaimset või kehalist tööd asendavaid masinaid, tervislikumaid töö- ja olmetingimusi. Tehnoloogiliselt arenenud maades on inimese keskmine eluiga pikem ja tervis hoopis parem kui vähearenenud maade eakaaslastel.

Oled viie teadusliku raamatu autor või kaasautor. Su teadustööde nimekirjas on üle 150 töö. Kas neid on raske kirjutada?

Kuidas kunagi. Olen vahel tõusnud ka öösel ja kirjutanud artikli kahe tunniga valmis.

Olid kuus kuud Brüsselis. Kas Brüssel meeldib rohkem kui Tallinn?

Osalesin Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni Tervise ja Ohutuse Tehnilise Büroo töös. Asutus on väike, kümnekond inimest, kuid sel on tsentraalne roll Euroopa tervise ja ohutuse direktiivmaterjali väljatöötamisel. Töö toimus inglise ja prantsuse keeles. Põnev on suunata Euroopa arengut. Siiski, Tallinn ja Tehnikaülikool meeldivad rohkem. Siin on ka rohkem huvitavat teadustööd.

Millised on Sinu hobid?

Mulle meeldib reisida, külastada lõunamaise loodusega paiku ja kohata meist hoopis erinevaid inimesi. Meeldivad loomad, looma- ja botaanikaaiad.

Millisena näed Tallinna Tehnikaülikooli tulevikku?

Näen Tallinna Tehnikaülikooli kaasaegse tehnoloogiaülikoolina, mis teeb laiahaardelist rahvusvahelist koostööd mitte ainult Skandinaavia maadega, vaid ka teiste Euroopa arenenud riikidega, eesotsas Suurbritannia ülikoolidega, näiteks Cambridge'i, Londoni, Surrey', Newcastle'i jt ülikoolidega. Sealne õpetamise ja teaduse tase on väga kõrge ning seal on võrsunud palju Nobeli preemia laureaate. Olen Londoni Kuningliku Ühingu kaudu viibinud korduvalt teadustööl Birminghami ja Newcastle'i ülikoolides ning näinud seal palju eeskujut väärivat meiegi jaoks.

Kollegid töökeskkonna ja -ohutuse õppetoolist soovivad Sulle õnne ning jätkuvat nooruslikku värskest ja loomeindu!

Küsitles Virve Siirak

Kaia Tõnsuaadu 50

Oma esimese juubelitähiseni on kuidagi ootamatult jõudnud alus- ja rakenduskeemia instituudi vanemteadur Kaia Tõnsuaadu. Ta on üks nendest inimestest, kes oma töö energia on kogu mahus pühendanud Tallinna Tehnikaülikoolile. Tema huvialaks on olnud lai spekter füüsikalise-keemilise nähtusi ja reaktsioone, mis toimuvad mitmesugustes fosfaatsetes süsteemides nende termilisel töötlemisel. Nende lahtimõtestamise vajadus on sündinud Kaia Tõnsuaadut omandama arvutul hulgal instrumentaalanalüüsi meetodeid, mille olemusse on ta süüvinud silmapaistva põhjalikkusega. Viimase all on "kannatanud" ta õpilased, seda alguses pahaks pannes ja hiljem selle eest tänulikud olles. Sama põhjalikkus ja nõudlikkus lubasid tal kaitsta 1984. a kandidaadiväitekirja ning 1995. a juba Eesti Vabariigis doktoriväitekirja. Seepärast ei olnud teda lähemalt tundvad kollegid sugugi üllatunud, kui mitme Prantsusmaa ülikooliga areneva koostöö huvides õppis ta koos oma doktorandiga vaikselt ära prantsuse keele. Ja seda tasemel, et tema ja prantslaste vahel arenevat erialast kõnelust juhulikult kuulev kaaskodanik vaevast selle peale tuleb, et vestluses osalev malbe olemisega daam on lausa kodueestlane. Just malbe olek iseloomustab Kaia Tõnsuaadut inimesena. Sinna juurde kuulub tema puhul lausa endastmõistetavalt mitmekülgne kultuurihuv, mida ta innukalt toidab ka oma töösõitudel. Osa saavad sellest kollegidki, kellel värskest meelejuubilari muljed möödunud suve Jaapanireisist.

Õnnitleme juubilari sünnipäeva puhul, soovime jätkuvat visadust selle maailma saladuste tundmaõppimisel ja teistele õpetamisel.

Kollegid anorgaanilise ja üldkeemia õppetoolist

M&M

Sic!

20. november

Õppekomisjoni koosoleku päevakorras on ülikoolile olulised küsimused: uus õppekavade süsteem, doktori- ja kutsekõrghariduslike õppekavade koostamise juhendid, infotehnoloogia teaduskonna ja majandusteaduskonna õppekavad, TTÜ ettepanek ministeeriumile 2002. aasta riiklikuks koostellimuseks.

21. november

Konfliktkonverentsid, Eesti Ühispank ja Eesti Tööandjate Keskliit korraldavad Estonia Teatris foorumi „Made in Estonia – riik ja müük“. Registreerimine, esinejate info ja programm <http://www.konflikt.ee>

22. – 23. november

Prahas viibiv TTÜ Küberneetika Instituudi vanemteadur Arvi Ravasoo osaleb Euroopa Teadusfondi programmi „NATEMIS“ (Non-linear Acoustic Techniques for Micro-Scale Damage Diagnostics) juhtkomitee koosolekul ja tööseminaril.

23. november

Mehaanikateaduskonnas evalveerib rahvusvaheline ekspertkomisjon nelja riigi seitsme tehnikaülikooli konsortsiumi BALTECH koostööprojektina valminud magistriõppekava „Industrial Engineering and Management“.

24. november

Tehnikaülikooli Akadeemiline Meeskoor selgitab Tallinna Spordihallis esmakordselt välja parimad mitmevõistlejad seitsmevõistluses (60 m jooks, kaugshüpe, kuulitõuge, 60 m tõkkejooks, teivashüpe ja 1000 m jooks).

IAAFi võistlusmäärustest erinevalt peetakse võistlus ühel päeval, arvestus toimub individuaalselt ja häälerühmade kaupa.

26. november

Majandusteaduskonna doktori- ja magistri-õppekavade kaitsmine akadeemik J. Vaabeli auditooriumis (X-214):

* kell 12.00 Tatjana Põlajeva „The Comparative Analysis of Markets Attractiveness“ (Turgude atraktiivsuse võrdlev analüüs); juhendaja: prof Vello Vensel, TTÜ rahvamajanduse instituut; oponendid: prof Anders Fogelklou, Uppsala Ülikool, prof Tauno Tiusanen, Lappeenranta Tehnoloogiaülikool, dotsent PhD Grigori Fainštein, TTÜ;

* kell 14.00 August Aarma „Segmented Analysis of Bank Customers and Banking Information: The Estonian Case“ (Pangaklientide rahulolu ja pangandusinformatsiooni segmenteeritud analüüs: Eesti näide); juhendaja: prof Vello Vensel; oponendid: prof Gediminas Dubauskas, Leedu Sõjaväeakadeemia, prof Victor Murinde, Birminghami Ülikool, prof Mart Sörg, Tartu Ülikool;

* kell 16.00 Enn Listra „The Development and Structure of Banking Sector: Retail Banking in Estonia“ (Jaepanganduse areng ja struktuur Eesti näitel); juhendaja: prof Kaie Kerem, TTÜ rahvamajanduse instituut; oponendid: prof Gediminas Dubauskas, prof Victor Murinde, Ülo Ennuste, TTÜ Eesti Majanduse Instituudi grupijuht.

26. november

Tagasiteel Šveitsist osaleb prorektor Pepp Sürje BALTECH'i juhatuse koosolekul Kopenhaagenis, Taani Tehnikaülikoolis.

Ulvi Pihel

avalike suhete osakond

Lugupeetud Tallinna Tehnikaülikooli töötajad!

Tallinna Tehnikaülikool ja Tehnikaülikooli Vilistlaskogu kutsub kõiki töötajaid ja vilistlasi veetma ühist õhtut vastsetl renoveeritud aulas.

Algatame uue traditsiooni –

TTÜ BALLI

Ball toimub TTÜ aulas reedel, 30. novembril algusega kell 19.00. Balli patroonid – TTÜ rektor Andres Keevallik ja TTÜ Vilistlaskogu juhatuse esimees Toomas Luman.

Tants maestro Peeter Sauli balliorkestri saatel. Meeleolukad etteasted. Balliüllatused. Ohtralt suupisteid ja keelekastet (AS Frens). Ballikutse maksab kuni 25. novembrini 500 krooni, pärast seda 750 krooni. Kutse kehtib kahele. Kiirustage kutsete tellimisega, arv piiratud!

Kutseid saab tellida TTÜ kantseleist telefonil 6 20 20 14 e-posti aadress kantselei@ttu.ee ja TTÜ Vilistlaskogust telefonil 620 34 98 e-posti aadress marearu@edu.ttu.ee Tasuda saab sularahas TTÜ kantseleis – Ehitajate tee 5, III korpus ruum 104.

Tasuda saab pangalaenukaandega TTÜ Vilistlaskogu kontole nr 10022029792008 Eesti Ühispanngas. Ülekandega tasumisel palun saata oma postiaadress üldmailitud e-posti aadressile, meie saadame Teile kutse vastu.

Tempus fugit (Vergilius "Georgica")

Aeg lendab